

הילה בילו חברה של עדן כותבת

געגוע זו לא מילה שמספיקה לתאר את כל זה, חושבת עלייך כל הזמן ומנסה להבין שהזיכרונות והתמונות והסרטונים זה מה שנשאר

זה לראות סרטונים מצחיקים ולרצות לשלוח לך או להיות בסיטואציות הזויות ולצחוק ואז להיזכר בך ואז להגיד לעצמי וואו איך עדן הייתה צוחקת מזה... זה להיזכר בבדיחות הפרטיות שלנו ולהבין שאני היחידה בעולם שתבין ואי אפשר להסביר לאף אחד, זה להבין שהספקנו לחוות כל כך הרבה ביחד בשנה האחרונה ולהינות, איך רצית לטרוף את העולם בלי שום הסבר ואני הייתי שם בשביל לזרום איתך על כל הדברים המשוגעים האלה שעשינו בזמן כל כך קצר, אני ברת מזל שהיה לי את הזמן איתך ושזכיתי לחוות איתך את כל הדברים האלה.

תמיד שהייתי אומרת למשפחה על התוכניות ההזויות שלי לסופ"ש ידעו שזה איתך כי רק איתך הייתי יכולה לעשות שטויות כאלה, אם זה היה ללכת ולעשות סנפלינג במדבר יהודה, לטייל בצפון ולישון במקום לא מסודר ולבשל בתוך האוהל, להיתקע באמצע הכביש עם הרכב ולדעת שלא אכפת לנו כי אנחנו ביחד ומכל דבר אנחנו עושות צחוק. זה לזרום איתך על הרעיונות שלך ולהגיד יאללה בואי נעשה סאבלט בתל אביב ונבזבז את כל הכסף שלנו כי באמת חיים פעם אחת. זה לזרום איתך שנרד שתינו לבד לסיני ולדעת שלא משנה מה אני ואת נסתדר בכל סיטואציה שנקלע אליה. זה היה ללכת למסעדות 3 פעמים ביום רק כי אנחנו כל היום ביחד ולכל אחת מתחשק להגשים חשק אחר לאוכל. זה להתחיל שיחה עם אנשים רנדומליים בסיטואציות רנדומליות ולהוציא מכל שיחה כזו צחוק.

היינו ערות יותר מ-24 שעות מחמישי לפני השבת ההיא, הספקנו להינות מכל רגע וללכת להופעה במצדה בזריחה ואני אסירת תודה על כל הרגעים המיוחדים שלנו

החיים לעולם לא יחזרו להיות אותו דבר, אני מתגעגעת אלייך כל כך בכל רגע ורגע ורק בא לי לצחוק איתך ולהינות איתך וללכת לטייל כמו שתמיד היינו עושות

אני רק חושבת על היום שאחרי, אני יודעת שהיית רוצה שאני אהיה חזקה ואחייך ואמשיך הלאה בחיים שלי ואני מבטיחה שבשבילך אני עושה את זה כי אם לא אני יודעת שהיית מתעצבנת

מבטיחה לקחת את כל הדברים הטובים שלמדתי ממך

מעין חן חברה של עדן כותבת

עדנוני שלי, החברת נפש שלי, מלאכית קטנה וטהורה שלי

עבר שבוע מאז שזכיתי ללוות אותך בדרכך האחרונה 🌈 אני מרגישה שהשבועיים האלה הם השבועיים הכי ארוכים בחיים שלי, כל שניה, כל דקה, כל שעה היא

באמת כמו נצח בלעדייך 💔

מה לא עשינו בשביל למצוא כל פיסת מידע הכי קטנה עלייך? הפכנו עולמות בשביל למצוא את המידע הכי קטן שירכיב את כל חתיכות הפאזל בסיפור הנוראי הזה.

עדן שלי הלוחמת הכי חזקה שלי בשבוע הזה כל כך האמנתי שהצלחת לברוח
מהמפלצות האלה ושאת עושה את כל הדרך מהמסיבה הזו עד לראשון לציון ברגל
כי איך מתאים לך פתאום להופיע ולצחוק על הכל? 🤔

אני בכלל לא יכולה לתאר כמה זכיתי להיות חלק מהלב הענק הזה, חלק בלתי נפרד
מהחיים שלך, חברה אמיתית שלך בשנתיים האחרונות 💔

אני תמיד נזכרת שאמרת לי שאת רוצה שנכיר יותר כי אמרתי לך שאני בן אדם של
אחד על אחד ובאמת ככה עשינו והחיבור? היה ידוע מראש...

חברות ללא תנאים והבנה ללא מילים, תמיד הספיק לנו רק מבט אחד בעיניים אחת
של השנייה ולא היה צריך יותר מזה.

אהובתי הדיבורים על חתונה עוד היו רחוקים אבל את תמיד לקחת אותי צעד אחד
קדימה בחיים שלך.

זוכרת שביקשת ממני להיות המלווה שלי בחתונה שלי ושל אדירי כי את חושבת
שמגיע לך? תמיד אמרתי לך שאת תהיי בלי לחשוב פעמיים, לרגע לא היה לי צל של
ספק שאת תהיי חלק מהיום הגדול שלי, בחתונה רוצים את הכי קרובים ללב שלך ו-
את היית הכי קרובה ללב שלי תמיד, לא משנה מה.

אני רוצה שתדעי שאני יודעת שאת פה, בשנתיים האחרונות את עדה וחווית איתי
כל דבר שחוויתי ועברתי לטוב ולרע, אני יודעת שאת תמשיכי ללוות אותי בכל דרך
שלי, כשאני הולכת לישון בלילה וכשאני מתעוררת בבוקר, וגם בעזרת השם בחתונה
שלי את תלווי אותי 💔

אני לא יודעת איך אפשר בכלל להתחיל את השנה האחרונה שלנו בתואר בלעדייך...
זה לא יכול לקרות, לא נתפס.. בא לי שמישהו יעיר אותי מהסיוט הזה!!

איך מ6 נהפכנו 5? מי תשב לידי בשיעור? מי תדבר איתי עד שהמרצה יעיר לנו? מי
תצחק איתי על השטויות שלי? מי תציק לי כמו שרק את ידעת? מה עם התמונות
קפה בבוקר? מי תעשה איתי עבודות? מי תלמד איתי למבחנין בזום ותתמרמר איתי
שאנחנו לא מוכונות בשיט למבחן מחר?

אני מתגעגעת אלייך ברמה שכואבת בעצמות 💔

אני רוצה להגיד לך פשוט תודה, על האדם שאת, על מי שאת, על הלב שלך, על
הנתינה הבלתי פוסקת שלך, על אהבת החינם שהיית מפיצה, על האור שקורן בדך, על
החיוך השובה שלך,

תודה שהיית חלק בלתי נפרד מהחיים שלי ותמשיכי להיות 💔 אני אוהבת אותך
אהבת אמת!

ה' יקום דמך אהובה שלי, אוהבת אותך מעמקי נשמתی 💔 🤔

אריאל פז חברה של עדן כותבת

דקה וחצי של חברות טהורה.

כל סרטון שמצאתי, כל תמונה שהעליתי, את נמצאת שם עם חיוך ענקי ורוקדת כמו שאף אחד לא רוקד.

זאת היית את עדן שלי

הילדה הכי מלאת חיים שפגשתי, שטותניקית כמו ילדה בת 4, בוגרת כמו בת 70, אחת כזאת שאוהבת לצחוק עד השמיים וכל מי שמסביבך נדבק וצוחק איתך.

רשמתי לך כל כך הרבה בחודש האחרון, לא פרסמתי הכל ועכשיו אני מבינה שזה הדבר היחידי שעוזר לי קצת לעכל את המצב.

הרבה השתנה מאז שאת לא כאן, מרגישה לא אותה אריאל לפני ה7.10.

חייבת לספר לך שלימדת אותי המון על להעריך כל רגע בחיים, על אמונה בבורא עולם, על אהבת המשפחה ולחיות כאילו אין מחר... מי כמוני יודעת שהמשפט הזה קיבל משמעות הרבה יותר גדולה בחיי.

אני שוב אגיד לך תודה, תודה על השנים היפות ביחד, תודה על חברות אמיתית, תודה על תמיכה בכל צעד שהלכנו, תודה על כנות מהלב, תודה על כל יעוץ שלך, תודה על כל חיבוק שלך, תודה על כל צחוק איתך והכי חשוב תודה לשם שפגשתי אותך.

תודה לשם שזכיתייהיה להיות חלק מהחיים שלך בתקופה היפה ביותר שלך!

לנצח אזכור אותך עדן שלי, לנצח תלווי אותי ברגעים הטובים והפחות טובים שלי, לנצח אדאג לספר עליך לכל אדם שלא מכיר אותך.

אני אוהבת אותך אהבת אמת ואמשיך לאהוב לנצח. שלך לנצח, אריולי

מעין יצחקי

עבר חודש.. אומרים שהזמן עושה את שלו אבל הוא רק עובר, יום אחרי יום, כבר חודש, ולא עושה את שלו. הגעגוע והכאב גוברים בכל יום שעובר.

חודש שלם שאני קמה בבוקר ומסתכלת על השידה שמלאה בתמונות, ספרים וברכות לעילוי נשמתך. בדרך לבסיס שומעת שירים שמזכירים לי אותך, כאלה שהיית שומעת וכאלה שמספרים את הסיפור על מה שעברתם באותו יום. ממשיכה את היום כשהמחשבות עלייך מלוות אותי בכל דקה ודקה "מה קרה שם? סבלת?", "מה עדן הייתה אומרת עכשיו?", "איך אנציח אותה הכי טוב?". כשמגיע הלילה אני מסתכלת בתמונות וסרטונים שלך, מחייכת כשאני רואה אותך עם פרצוף מצחיק, חיוך מרוח או תלתלים על הפנים ותוך כדי יורדת הדמעה כי אני מבינה שזה הזיכרון שנשאר לי ממך. הרי אלוהים החליט שהוא רוצה מלאך כמוך לידו. איך לא?!

אני מודה על הזכות שהיית חברה שלי.

חברה כזו שתקשיב באמת, לא תשפוט. תגיד הכל לטוב ולרע. עם לב טהור. שתמיד תהיה שם בשבילך ותתן את העצה הכי טובה. תרים את המצב רוח ותזרום עם רעיונות משוגעים.

זו את, גם מי שלא הכיר אותך יודע את זה עכשיו. פתאום הרגעים איתך מקבלים משמעות אחרת.

"עוד יומולדת", 23, שחגגנו לך רק לפני חודשיים, כשרקדת מאושרת עם הזיקוקים, זו היומולדת האחרונה שלך. כי פעם הבאה נחגוג לך בלעדייך. "עוד כיפור" בשכונה עם כל החבורה יחד מלא בשעמום, שיחות מפגרות וכאבי בטן מצחוק, זה הכיפור האחרון שלנו איתך. כי פעם הבאה נשב בתפילה בלעדייך. אז כואב לי כל כך, אבל תודה על כל רגע איתך!!!

תודה לאלוהים שזכיתי להיות איתך כמעט כל יום בשבוע האחרון שלך, קרובה מתמיד. ממתי בכלל אני בחופש שבוע שלם? ישבנו בסוכה, שיתפת אותנו על המסיבה שבדיעבד יקחו בה את חייך, יצאנו לחגוג לעמית, זוכרת שייבשנו אותה מחוץ לבית עד שהשיר יומולדת יצליח להתנגן? וברביעי, ביום האחרון שלנו יחד, גלשנו כמו שהכי אהבנו, יצאנו מהים וישבנו על יוגורט לשיחה, עמוקה כזו כמו שאת יודעת, על החיים. אמרת שאנחנו צעירות וזה הזמן שלנו, "כל החיים עוד לפנינו". ראינו את החיים מאוד דומה. אמרת לי דברים שאקח איתי לאורך כל הדרך.

אני כותבת אלייך ולא עלייך כמו שנהוג, כי לא מעכלת שאם אשלח לך את זה יהיה וי אחד ולא תעני לי. אבל אני יודעת עמוק בלב שאת מסתכלת מלמעלה.

כי באחד הלילות שהיה לי קשה באת לי בחלום, זכיתי ממך לחיבוק, אבל אחד חזק כזה שהרגיש אמיתי כל כך עד שאפילו הזזתי לך את התלתלים שלא יפריעו. קמתי בבוקר עם כוחות ששלחת לי, הייתי צריכה את זה. אני אוהבת אותך, לנצח תישארי בלב שלי, מלאכית.

יובל קוטלובסקי חברה של עדן כותבת

אחות שלי,

כותבת עלייך פעם שנייה אבל עכשיו כבר עבר חודש ואני עדיין מחכה לך.

עדיין מסתכלת כל יום על תמונות שלנו ועל החיוך הממכר הזה ומשהו בי אומר לי היא עוד תחזור, ממשיכה עוד קצת ביום ורוצה לשתף אותך במשהו מצחיק שראיתי אבל אין למי לשלוח, הטלפון שלך כבר לא איתך.

עוברת קצת ימים חרא ובאה לחייג ל"לוליטה" במועדפים ואז נזכרת שאי אפשר לחייג אלייך אבל אומרת לעצמי שזה עוד לא הזמן להגיד שאת שומעת אותי כי אז אני אשלים עם זה שאת לא פה.

חברה שלי הכי טובה שלי, אחות שלי 14 שנים מחיי וכנראה גם השנים הכי מוארות בחיי שהיית פה איתנו וגרמת לדברים להיות קלים ויפים יותר.

תודה על החברה שהיית לי, האדם המדהים שאני גאה להגיד זו עדן חברה שלי (ככה הייתי מציגה אותך בפני כל אדם בחיי) תודה על כל עצה ששיפרה לי את החיים ועל כל צחוק עד שכואבת הבטן.

כל הדברים הפשוטים בחיים כרגע מזכירים לי אותך, שירים של עידן עמדי שכב
אהבת או סתם ללכת לפלמחים לאכול מלבי ועוד איזה סתם מחשבה במוצש לשלוח
לך "שבוע טוב אוחתי"

אז מאמינה שאחרי שכולם שמעו עלייך, אין בן אדם שלא דמיין לעצמו איזו דמות
של מלאך בראש אבל אחת יפה כזו עם תלתלי זהב וחיוך ענק. אז ביום שאבין שאת
לא פה כבר אאמין במלאכים ובעיקר במלאכית עדן נפתלי.

יובל מזרחי כותבת לעדן

היי עדן, את לא מכירה אותי ואני לא באמת יודעת למה אני כותבת לך את זה. אבל
משהו בסיפור שלך תפס אותי. מהרגע ששמעתי שאת נעדרת, לא הפסקתי לברר,
לשאול אם יודעים משהו, אם אמרו משהו, לא הפסקתי להתפלל שימצאו אותך
בריא ושלמה.

באמת שאני לא יודעת למה דווקא את, הרי אני מכירה אנשים שהיו במסיבה, אפילו
קרובים.

אני אומרת לעצמי שזה אולי כי תמיד הכרתי ושמעתי עלייך אבל אף פעם לא באמת
הכרנו ודיברנו, אולי כי היינו באותה שכבה בדיוק לשנה אחת, אולי כי יש לך
תלתלים כמו שלי יש, אולי שכששמעתי עלייך אז נזכרתי שפעם אחת ראיתי אותך
ורציתי לשאול אותך מה את שמה על התלתלים שהם כל כך יפים אבל אמרתי שאת
לא תביני מה אני רוצה ממך, אולי וזה האולי הכי גדול כי החברות הכי טובות שלך
היו החברות הכי טובות שלי בילדות.

אז היי עדן, אני יובל וממש כואב לי שאת לא פה. ממש כואב לי ונשבר לי הלב שאת
לא פה.

הלוואי ולא הייתי צריכה לכתוב לך את זה, הלוואי והיינו ממשיכות לא להכיר ולא
לחשוב אחת על השנייה והכל היה בסדר גם אצלי וגם אצלך.

אבל יש לי משהו חשוב להגיד לך, את צריכה להיות שמחה שם למעלה. כי יש לך את
החברות הכי טובות שראיתי, חברות שמנצחות אותך בכל רגע ורגע.

אז עדן, אני עדיין לא כל כך יודעת למה אני כותבת לך ואני לא באמת בטוחה שאני
אשלח את זה למישהו שיקרא אבל שתדעי שאני מתגעגעת למרות שאני לא מכירה
אותך. שאני אוהבת למרות שאני לא מכירה. אבל אני רוצה להבטיח שאני אשאל
לשלומן של חברות שלך ואנסה לדאוג להן כמה שאני יכולה ומתי שאני רק אוכל. אז
תשמרי עליהן ועל כולנו מלמעלה ותעירי להן ולנו את הדרך, כי ממש קשה פה
למטה.

בסוף יהיה טוב.

יהי זכרך ברוך.

שלך, יובל.

עדי חבושה כותבת

היי חברה,

יושבת ומנסה לכתוב לך ולא מעכלת שעבר חודש מאז ששמעתי ממך, חודש שלא התקשרת, סימסת, או ששלחת בקבוצה הקלטה קולית מצחיקה, כי כזו היית בכל רגע ושניה שאני שומעת אותך אני פשוט צוחקת.

מי היה מאמין שלא תהיי פה יותר? לא מזמן חגגנו לך יום הולדת 23, אני נזכרת שהתקשרתי לשיר לך מזל טוב, ובדיוק נכנסת הביתה וההורים שלך ואביב קיבלו אותך בחגיגה והיית כל כך מאושרת.

היום הולדת האחרון שלך.

בתקופה האחרונה הרגשתי שבורא עולם רוצה שתהיי קרובה אליי, כל החודשים האחרונים היינו בקשר הדוק, השבתות האחרונות שהייתן אצלי, יושבות עד 4 לפנות בוקר עם בקבוק יין ורק צוחקות ומאושרות.

ביום כיפור האחרון היה לי העונג לחוות אותך, השיחות איתך,

איך שישבנו רק שתינו לבד ולקחנו פסק זמן רגע מהחברים, מדברות על העתיד שלנו,

את מספרת לי על עידן ז"ל ואומרת לי שהתאהבת בו, שכיף לך וטוב לך.

ואיך אפשר שלא להיזכר בתפילה איתך, אני את יובל ואמא רינה, זכיתי להרגיש את העוצמות והכוונות של התפילות שלך

ומי האמין שזה יהיה יום הכיפור האחרון שלך, שכך תחתמי בספר החיים השנה הזו.

אני מתגעגעת אלייך, אין לילה שאני לא עוצמת את העיניים וחושבת עלייך, ואין בוקר שלא מתעוררת ואת הראשונה בראש שלי

היינו חלק משמעותי בחיים אחת של השנייה, תמיד היית פה לצדי, חברות טהורה וכנה, ללא ריבים ובלי שום אינטרס.

פרח גן העדן שלי לכל מקום נכנסת עם חיוך ענק ותלתלים שלא ניתן להתעלם מהם.

כשאנשים שואלים אותי מה היית עבורי

אז אני עונה שאין מקום שאליו היית נכנסת ולא מפיצה את האור שלך, הייחודי "לחב", היינו מדברות בעיניים

לא היה צריך יותר מזה.

יש לי חור בלב בצורה שלך, ילדה יפה שלי, מלאך תרתי משמע, החברה הכי טובה, תמיד כנה, תמיד רואה את טובת האחר לפנייה, אף פעם לא מאכזבת, ותמיד גורמת לי להתגלגל מצחוק

תודה שהיית חלק מהחיים שלי ובעיקר חלק גדול מאוד מגיל ההתבגרות שלי.

"חבורת השמנדריקים"

כבר לא תהיה אף פעם כמו שהייתה, כי הלכת, ואת החלק החסר בשלישיה המנצחת הזו, המצחיקה הזו, המפגרת כל כך, השיר שלנו כבר לא יהיה אותו דבר בלעדייך.

אני יושבת וכותבת לך, אבל לא באמת מבינה שלא תהיי פה יותר

תודה שלימדת אותי כל כך הרבה.

על מה חשוב ומה פחות, ופשוט להינות מהחיים כמו שעשית עד הרגע האחרון שלך.

מי היה מאמין שאספיד את חברה שלי

שהלכה להינות לחגוג את החיים

ונרצחה.

הלב שלי כואב

תשמרי עלינו מלמעלה

אני אוהבת אותך חברה שלי.

חן בן ברוך כותבת

חודש בלעדייך.

מי היה מאמין? כי אני לא בדיוק מצליחה

עדיין אוחזת תקווה שאת בטיול ארוך בארץ רחוקה... שעוד קצת ותחזרי אלינו לכאן.

עדן פארט שלי

קשה לסכם את כל מה שעברנו יחד,

את החברות המיוחדת שלנו..

כל כך הרבה רגעים רצים לי בראש.

אני לא ארבה במילים רק אומר לך תודה שלימדת אותי מהי חברות אמת ללא תנאים, תודה שתמיד היית לציד... בטוב וברע, שידעת לתת את העצה הכי טובה ושאמרת לי גם את הדברים שפחות רציתי לשמוע.

תודה שזכינו להיות חברות, כאלה שמבינות אחת את השנייה במבט.

תודה שפשוט היית את.

שתדעי שאני אוהבת אותך הרבה יותר ממה שאת מדמיינת ושהזיכרונות הבלתי נגמרים שלי לצידך ילוו אותי כל החיים.

עדן נפתלי ז"ל חברת הנפש שלי, אני מתגעגעת אלייך, אוהבת אותך בלי סוף ואת תישארי בליבי לנצח!!!

"יש לי חור בלב בצורה שלך"